

A Trgovački sud u Zagrebu (Horvátország) által 2019. március 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — PARKING d.o.o. kontra SAWAL d.o.o.

(C-267/19. sz. ügy)

(2019/C 263/30)

Az eljárás nyelve: horvát

A kérdést előterjesztő bíróság

Trgovački sud u Zagrebu

Az alapeljárás felei

Felperes: PARKING d.o.o.

Alperes: SAWAL d.o.o.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Figyelemmel az Európai Unió Bíróságának a C-484/15. és C-551/15. sz. ügyben hozott ítéletére, összeegyeztethető-e az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkének (1) bekezdésével és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 18. cikkével az olyan nemzeti szabályozás, mint a végrehajtásról szóló törvény (közzétéve a Narodne novine 112/12., 25/13., 93/14., 55/16. és 73/17. számában) 1. cikke, és amely a közjegyzők hatáskörébe utalja a követelések „bizonyító erejű okiraton” alapuló és végrehajtási lap — mint végrehajtható okirat — kiállítása útján történő behajtását, anélkül hogy a Horvát Köztársaságban letelepedett adós jogi személy kifejezett beleegyezését adta volna?
- 2) Alkalmazható-e az Európai Unió Bíróságának a 2017. március 9-i Zulfikarpašić ítéletében (C-484/15, EU:C:2017:199) és 2017. március 9-i Pula Parking ítéletében (C-551/15, EU:C:2017:193) adott értelmezés a kérdést előterjesztő bíróság által elbírálandó, fent ismertetett Povrv 16142/2018. sz. ügyben, és konkrétan úgy kell-e értelmezni az 1215/2012 rendeletet, hogy a nemzeti jog által részükre biztosított hatáskörök keretében valamely „bizonyító erejű okirat” alapján végrehajtási eljárásban — amelyben a végrehajtási eljárás alperesei az Európai Unió más tagállamaiban letelepedett jogi személyek —, Horvátországban eljáró közjegyzők nem tartoznak az említett rendelet értelmében vett „bíróság” fogalma alá?

A Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Horvátország) által 2019. április 11-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Obala i lučice d.o.o. kontra NLB Leasing d.o.o.

(C-307/19. sz. ügy)

(2019/C 263/31)

Az eljárás nyelve: horvát

A kérdést előterjesztő bíróság

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Az alapeljárás felei

Felperes: Obala i lučice d.o.o.

Alperes: NLB Leasing d.o.o.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Jogosultak-e a közjegyzők valamely iratnak a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bíróság és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK rendelet ⁽¹⁾ szerinti kézbesítésére vagy közlésére, ha olyan ügyekben kézbesítik határozataikat, amelyekben nem az 1215/2012 rendelet ⁽²⁾ alkalmazandó, figyelembe véve, hogy Horvátországban a közjegyzők, ha a nemzeti jog által részükre biztosított hatáskörök keretében valamely „bizonyító erejű okirat” alapján végrehajtási eljárásban járnak el, nem tartoznak az 1215/2012 rendelet értelmében vett „bíróság” fogalmába? Másképp fogalmazva, mivel a közjegyzők nem tartoznak az 1215/2012 rendelet értelmében vett „bíróság” fogalmába, a nemzeti jog által részükre biztosított hatáskörök keretében valamely „bizonyító erejű okirat” alapján történő végrehajtási eljárásban eljárva alkalmazhatják-e az 1393/2007 rendeletben az iratkézbesítésre vagy iratközlésre vonatkozóan meghatározott szabályokat?
2. Ha a díjbeszedési jogot a Zakon o sigurnosti prometa na cestama (a közúti közlekedésbiztonságról szóló törvény) és az önkormányzati tevékenységeknek mint a közhatalmi szervek saját tevékenységeinek a végrehajtására vonatkozó szabályok határozzák meg, az utcán vagy a közúton történő parkolás a polgári ügyek körébe tartozónak tekinthető-e a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (egységes szerkezetbe foglalt változat) értelmében, amely rendelet a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságot, valamint a határozatok elismerését és végrehajtását szabályozza, tekintettel arra, hogy ha bizonyítást nyer, hogy a gépjármű parkolójegy nélkül vagy érvénytelen parkolójeggyel tartózkodott a parkolóban, e gépjármű vonatkozásában azonnal napijegyet kell fizetni, mintha egész nap ott parkolt volna, a parkolóhely igénybe vételének pontos időtartamától függetlenül, és így a napijegy beszedésének szankcionáló jellege van, pontosítva azzal, hogy néhány tagállamban a szóban forgó parkolást közlekedési jogsértésnek tekintik?
3. Az utcán vagy a közúton történő parkolásra vonatkozó, korábban hivatkozott bírósági jogviták esetén, ha a díjbeszedési jogot a közúti közlekedésbiztonságról szóló törvény és az önkormányzati tevékenységeknek mint a közhatalmi szervek saját tevékenységeinek a végrehajtására vonatkozó szabályok írják elő, a bíróságok elvégezhetik-e valamely irat más tagállambeli alperes részére történő kézbesítését vagy közlését a tagállamokban a polgári és kereskedelmi ügyekben a bíróság és bíróságon kívüli iratok kézbesítéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK rendelet alapján?

Abban az esetben, ha a fent említett kérdések alapján megállapítják, hogy az ilyen jellegű parkolás a polgári ügyek körébe tartozik, a következő további kérdések merülnek fel:

4. A jelen ügyben vélelmezik, hogy szerződés jön létre a szóban forgó, vízszintes és/vagy függőleges jelzésekkel megjelölt helyen történő utcai parkolással, azaz úgy tekintik, hogy a parkolással szerződés jön létre, és ha nem egyenlítik ki az óradíj alapján számított parkolási díjat, a napijegy díját kell megfizetni. Következésképpen felmerül a kérdés, hogy az a vélelem, amelynek értelmében az ilyen parkolás szerződéskötést eredményez és az óradíjon alapuló elszámolást biztosító parkolójegy megvásárlásának elmaradása, illetve a megvásárolt jegy időtartamának lejáta esetén a napijegy díjának megfizetésébe beleegyeznek, ellentétes-e az EUMSZ 56. cikkben a szolgáltatásnyújtás területén megállapított alapvető rendelkezésekkel és az uniós vívmányok rendelkezéseivel?
5. A jelen ügyben a parkolásra Zára városában került sor, ezért az említett szerződés és a horvát bíróságok között kapcsolat áll fenn, de a parkolás a 2015/2012/EU rendelet 7. cikke 1. pontjának értelmében vett „szolgáltatásnak” minősül-e, tekintettel arra, hogy a szolgáltatás fogalma magában foglalja azt, hogy a szolgáltatást nyújtó fél meghatározott tevékenységet végez, vagyis azt, hogy e tevékenységet díjazás ellenében végzi, következésképpen felmerül a kérdés, hogy felperes tevékenysége elegendő-e ahhoz, hogy az szolgáltatásnak minősüljön? Ha a horvát bíróságok nem rendelkeznek különös joghatósággal az 1215/2012/EU rendelet 7. cikke 1. pontjának értelmében, az alperes lakóhelye szerinti bíróság rendelkezik joghatósággal az eljárás elbírálására.
6. Ha a díjbeszedési jogot a közúti közlekedésbiztonságról szóló törvény és az önkormányzati tevékenységeknek mint a közhatalmi szervek saját tevékenységeinek a végrehajtására vonatkozó szabályok írják elő, és a díjbeszedést kizárólag az adott nap meghatározott időszakában végzik, az utcán vagy a közterületen történő parkolás ingatlanbérleti szerződésnek tekinthető-e az 1215/2012 rendelet 24. cikkének 1. pontja alapján?

7. Ha a jelen ügyben nem lehet alkalmazni a fent hivatkozott azon vélelmet, amely szerint az említett parkolás szerződéskötés eredményezett (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés), az ilyen jellegű parkolás — amely tekintetében a parkolási díj beszedésére vonatkozó hatáskör a közúti közlekedésbiztonságról szóló törvényből származik, és amelynek vonatkozásában elő van írva a napijegy díjának a megfizetése, ha a parkolóhely használati ideje szerint nem fizetik meg előre az óradíj alapján számított parkolási díjat, vagy a megvásárolt jegy időtartama lejárt — a jogellenes károkozással, jogellenes károkozással egy tekintet alá eső cselekménnyel vagy ilyen cselekményből fakadó igénnyel kapcsolatos ügynek minősülhet-e az 1215/2012 rendelet 7. cikke 2. pontja értelmében?
8. A jelen ügyben Horvátországnak az Unióhoz való csatlakozása előtt, konkrétan, 2012. június 30-án 13 óra 2 perckor történt a parkolás. Ezért felmerül a kérdés, hogy időbeli hatályukra tekintettel alkalmazandók-e a jelen ügyben az alkalmazandó törvényre vonatkozó rendeletek, nevezetesen, az 593/2008 rendelet ⁽³⁾ vagy a 864/2007 rendelet ⁽⁴⁾?

Amennyiben a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az anyagi jog alkalmazása kapcsán választ adjon, a következő kérdés merül fel:

9. Ellentétes-e az EUMSZ 56. cikkben a szolgáltatásnyújtás területén megállapított alapvető rendelkezésekkel és az uniós vívmányok rendelkezéseivel, függetlenül attól, hogy a gépjármű tulajdonosa természetes vagy jogi személy-e, azon vélelem, amely szerint az említett parkolással szerződéskötés valósul meg, és — a nem a parkolási óradíj szerint történt jegyvásárlás vagy a megvásárolt jegy időtartamának lejárta esetén — fennáll a napijegy díjának megfizetésébe való beleegyezés? Másképpen szólva, az anyagi jog meghatározását illetően az 593/2008 rendelet 4. cikkében foglalt rendelkezések alkalmazhatók-e a jelen ügyben (tudva, hogy az iratokban nem szerepel semmilyen bizonyíték, amely igazolná, hogy a felek megállapodtak volna az alkalmazandó törvényről)?
- Ha szerződés áll fenn, a jelen ügyben szolgáltatási szerződésről van-e szó, azaz, az említett parkolási szerződés az 593/2008 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett szolgáltatásnak minősülhet-e?
- Másodlagosan, a szóban forgó parkolás az 593/2008 rendelet 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében vett bérleti szerződésnek tekinthető-e?
- Másodlagosan, ha a szóban forgó parkolás tekintetében az 593/2008 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni, felmerül a kérdés, hogy mi a jellegzetes szolgáltatás, tekintettel arra, hogy a felperes lényegében véve kizárólag jelzéssel látja el a parkolási útfelületet és a parkolási díj beszedése iránt intézkedik, míg az alperes parkol és fizeti a parkolást. Annak feltételezése esetén ugyanis, hogy a jellegzetes szolgáltatás a felperes által nyújtott szolgáltatás, a horvát jogot kellene alkalmazni, de ha az alperes szolgáltatása lenne a jellegzetes, a szlovén jogot kellene alkalmazni. Mivel azonban a parkolási díj beszedéséhez való jogot a jelen ügyben a horvát jog szabályozza, amellyel ennél fogva a szerződés szorosabb kapcsolatban áll, a jelen ügyben kiegészítésként alkalmazhatók-e mégis az 593/2008 rendelet 4. cikkének [(3)] bekezdésében foglalt rendelkezések?
- Ha megállapítható, hogy szerződésen kívüli kötelmi viszonyról van szó, amelyre a 864/2007 rendelet hivatkozik, e szerződésen kívüli kötelmi viszony tekinthető-e jogellenes károkozásnak, azzal a következménnyel, hogy az alkalmazandó jogot a 864/2007 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése alapján kell meghatározni?
- Másodlagosan, az ilyen jellegű parkolás tekinthető-e jogalap nélküli gazdagodásnak, azzal a következménnyel, hogy az alkalmazandó jogot a 864/2007 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése alapján kell meghatározni?
- Másodlagosan, az ilyen jellegű parkolás tekinthető-e megbízás nélküli ügyvitelnek, azzal a következménnyel, hogy az alkalmazandó jogot a 864/2007 rendelet 11. cikkének (1) bekezdése alapján kell meghatározni?
- Másodlagosan, az ilyen jellegű parkolás tekinthető-e az alperes *culpa in contrahendo* felelősségének, azzal a következménnyel, hogy az alkalmazandó jogot a 864/2007 rendelet 12. cikkének (1) bekezdése alapján kell meghatározni?

⁽¹⁾ Az 1348/2000/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2007. november 13-i 1393/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2007. L 324., 79. o.)

⁽²⁾ A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.)

⁽³⁾ A szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló, 2008. június 17-i 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („Róma I”) (HL 2008. L 177., 6. o.; helyesbítés: HL 2009. L 309., 2009.11.24., 87. o.)

⁽⁴⁾ A szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet („Róma II”) (HL 2007. L 199., 40. o.)